

ชื่อภาคานิพนธ์ : ความคิดเห็นของนายจ้างในจังหวัดนครนายกต่อนโยบายการจัดระบบแรงงาน
ต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

ชื่อผู้เขียน : นางพัชนี จงสัจจา

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปีการศึกษา : 2545

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของนายจ้างที่มีต่อนโยบายการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนายจ้างต่อนโยบายการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ประชากรในการศึกษา คือ นายจ้างที่มีการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองในเขตจังหวัดนครนายก ที่นำแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองมาต่ออายุใบอนุญาตทำงาน (รอบ 26 มีนาคม - 25 กันยายน 2545) มีทั้งสิ้นจำนวน 304 ราย โดยเก็บข้อมูลจากประชากรทั้งหมด ด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในช่วงเดือนสิงหาคม 2545 คิดเป็นร้อยละ 77.3 ของประชากรทั้งหมด ส่วนสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า F-test ลักษณะทั่วไปของนายจ้างที่จ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองในจังหวัดนครนายกประมาณครึ่งหนึ่งเป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 31 - 45 ปี และจบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา-อนุปริญญา ลักษณะการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง พบว่า กิจการที่จ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองในจังหวัดนครนายก ประมาณหนึ่งในสามเป็นการจ้างงานเพื่อทำกิจการประเภทเลี้ยงสัตว์ ผู้รับใช้ในบ้าน และพืชไร่ ทำสวน กิจการกว่าครึ่งหนึ่งเป็นกิจการที่มีขนาดเล็ก (จ้างแรงงาน 1-4 คน)

ผลการศึกษาพบว่า

นายจ้างมีความคิดเห็นต่อนโยบายการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยค่อนข้างมาก โดยในด้านการให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองทำงานได้ เห็นด้วยในระดับมาก ส่วนอีก 4 ด้าน คือ ด้านเงื่อนไขการอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองทำงาน ด้านการควบคุม กำกับดูแลแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ด้านผลกระทบจากแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง และด้านทิศทางการแก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง เห็นด้วยในระดับค่อนข้างมากตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของนายจ้างต่อนโยบายการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ได้แก่ การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบ

หนีเข้าเมือง การประสานงานกับเจ้าหน้าที่ด้านแรงงานของรัฐ และความรู้เกี่ยวกับนโยบายการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐบาลควรพิจารณาที่จะผ่อนผันให้มีการจ้างแรงงานต่างด้าวทำงานได้ต่อไป แต่ต้องมีการควบคุมประเภทกิจการ โดยเน้นในกิจการที่แรงงานคนไทยไม่ต้องการทำแล้ว หรือเป็นกิจการที่มีการขาดแคลนแรงงานอย่างแท้จริง โดยเฉพาะไม่ควรให้ทำกิจการที่ไม่มีนายจ้าง และเป็นผู้รับใช้ในบ้าน
2. รัฐบาลควรทำความเข้าใจในนโยบายการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองแก่นายจ้าง และประชาชนทั่วไปให้เข้าใจถึงระบบการควบคุมดูแล แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่รัฐบาลดำเนินการอยู่นี้ อย่างถูกต้อง
3. การอนุญาตให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองออกไปทำงานนอกพื้นที่ที่ขึ้นทะเบียนไว้ อาจจะผ่อนผันให้ได้ โดยกำหนดให้นายจ้างจะต้องแจ้งความจำนง และต้องมีนายจ้างหรือหัวหน้าคนงานที่เป็นคนไทยควบคุมไปด้วย และต้องออกนอกเขตพื้นที่ไม่เกินกว่า 48 ชั่วโมง
4. ต้องจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ในรายละเอียดอย่างชัดเจนแก่นายจ้าง และประชาชนทั่วไปได้ทราบ เพื่อให้มีความเข้าใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบายดังกล่าว
5. สำนักงานจัดหางานจังหวัดจะต้องเข้าไปชี้แจง และทำความเข้าใจในนโยบายการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองแก่นายจ้างที่อยู่ในพื้นที่อย่างทั่วถึง
6. ในระยะสั้น ควรผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองทำงานในประเทศไทยต่อไป โดยมีมาตรการที่จะควบคุมแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองที่มีประสิทธิภาพ
7. รัฐบาลควรพิจารณากำหนดยุทธศาสตร์เกี่ยวกับแรงงานต่างด้าว โดยให้มีการจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย แทนการผ่อนผันเป็นครั้งๆ ไป และควรเสริมสร้างจิตสำนึกและมาตรการควบคุมทางกฎหมายให้นายจ้างปรับปรุงมาตรฐานการจ้างงานให้เป็นสากล ตลอดจนเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้นายจ้างตระหนักถึงปัญหาสังคมด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวมของประเทศจากการใช้แรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง

ABSTRACT

TE135475

Title of Research Paper : Opinion of Employers in Nakornnayok Province on the
Illegal Immigrant Labor Management Policy
Author : Mrs. Pachanee Chongsatja
Degree : Master of Arts (Social Development)
Year : 2002

The study concentrated on finding out the opinion of employers in Nakornnayok Province on the illegal immigrant labor management policy and the factors affecting their opinion on the policy. The population of the study were 304 employers in Nakornnayok who hired illegal immigrant labors and took them to apply for a work permit (March 26 September 25, 2002). The data were collected from the total population by using a constructed questionnaire during August 2002. The total of 235 copies of the questionnaire or 77.3 percent were returned. Frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test employed to analyze the data.

General Background of the samples. About half of the employers who hired illegal immigrant labors were male. Their age was 31-45. They finished secondary school or earned an Associate degree. About one-third of the employers hired illegal immigrant labor to work in their animal-raising farms, in Their houses, and in plantations and orchards. More than half ran small businesses (hiring 1-4 labourers).

The findings were briefly reported as follows:

The employers agreed with the illegal immigrant labor management policy at a rather high level. They agreed with permitting illegal immigrant labor to work at a high level. The other four dimensions they agreed with at a rather high level were, the conditions for permitting illegal immigrant labor to work, control and overseeing of illegal immigrant labor, impact from illegal immigrant labor, and direction to solve the illegal immigrant labor problem, respectively.

The factors found to affect the employers' opinion on the illegal immigrant labor management policy were receiving information about the policy, coordination with the government officials responsible for labor force, and knowledge about the policy.

Recommendations

1. The government should be lenient in hiring foreign laborers but it must control the types of business that should be allowed to hire foreign labors. Such businesses must be these that Thai labors do not want to work in or those that really lack labor. Foreign labors should not be permitted to be engaged in self-employment or become servants.

2. The government should make employers and people in general correctly understand the illegal immigrant labor management policy, especially the control system.

3. The government should be lenient in allowing illegal immigrant laborers to work outside the area where they were registered by requiring the employers to make a notification and the employer or foreman to supervise them. However, the amount of the illegal immigrant laborers can stay outside the area must not be longer than 48 hours.

4. The policy details must be given to the employers and the general public so that they will understand the policy and have a good attitude toward it.

5. The Provincial Employment Office must clearly explain the illegal immigrant labor Management policy to all employers in the area.

6. In a short run, the illegal immigrant laborers should be allowed to work, but effective measures should be used to control them.

7. The government should impose some strategies to deal with illegal immigrant labors. It should legalize them instead of leniency once in a while. Legal measures should be used to make employers improve employment conditions to reach the international standard. The employers should be made to realize the social problems resulting from hiring illegal immigrant labors.